

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DHM-VI.054.8.2025
Warszawa, 19 sierpnia 2025 r.

**Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP**

Dotyczy: interpelacji nr 10971 w sprawie skrajnie szkodliwej dla polskiego rolnictwa zgody na umowę Unii Europejskiej z Mercosur

Szanowny Panie Marszałku,

przekazuję poniżej odpowiedź na interpelację posła Jarosława Sachajko i posła Marka Jakubiaka nr 10971 z 21.07.2025 r. opracowaną z wykorzystaniem wkładów Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi (MRiRW).

Pytanie nr 1: „Czy rząd RP zamierza, niestety już w ostatnim momencie, marnując okazję polskiej prezydencji, zbudować mniejszość blokującą umowę z Mercosur?”

Polska od czasu wznowienia negocjacji umowy UE-Mercosur w 2010 r., po pięcioletniej przerwie w negocjacjach, zgłasza konieczność ochrony rolnictwa UE przed nadmiernym otwarciem unijnego rynku na produkty rolno-spożywcze pochodzące z krajów Mercosur oraz konieczność zawarcia w umowie skutecznych środków chroniących rynek UE przed nadmiernym importem tych produktów.

Obecny rząd RP od początku swojego funkcjonowania nie ustaje w działaniach na rzecz uzyskania poparcia dla takich jej modyfikacji, aby gwarantowała ona wystarczającą ochronę unijnego rynku przed nadmiernym importem produktów rolno-spożywczych z krajów Mercosur lub też, w przypadku braku możliwości zmiany porozumienia zbudowania mniejszości blokującej wśród Państw Członkowskich.

Podczas prezydencji Polski w Radzie UE przedstawiciele rządu RP wielokrotnie omawiali kwestie umowy UE-Mercosur z szeregiem państw członkowskich UE zarówno na poziomie premiera, ministerialnym, jak i eksperckim. Polska konsekwentnie prezentowała stanowisko spójne z uchwałą Rady Ministrów z 26 listopada 2024 roku, wskazujące, że dotychczasowy kształt negocjowanej umowy handlowej pomiędzy Unią Europejską a państwami Mercosur nie bierze pod uwagę potrzeby zbalansowanego podejścia do konkurencyjności gospodarczej UE, uwzględniającego interesy sektora rolnego. W szczególności, Polska wskazywała na konieczność zapewnienia równych warunków konkurencji oraz dostosowania klauzul ochronnych do specyfiki sektora rolnego oraz podnoszono kwestie budowy europejskiego wymiaru bezpieczeństwa żywnościowego.

Kierownictwo Ministerstwa Rozwoju i Technologii (MRiT) odbyło szereg spotkań w sprawie ww. umowy ze swoimi odpowiednikami z Francji, Austrii, Rumunii, Belgii,

Włoch, Cypru, Litwy, Bułgarii, Niemiec, Niderlandów, Irlandii. Jednocześnie, ówczesny minister rozwoju i technologii Krzysztof Paszyk kilkakrotnie omawiał tę umowę z Komisarzem UE ds. Handlu Marošem Šefčovičem.

Ówczesny minister rolnictwa i rozwoju wsi Czesław Siekierski także prezentował zastrzeżenia Polski wobec umowy UE-Mercosur w czasie rozmów z partnerami z instytucji UE (m.in. z komisarzami M. Šefčovičem i Ch. Hansenem) oraz ze swoimi odpowiednikami z państw członkowskich UE. Najbardziej zbliżone stanowisko prezentuje Francja, dlatego też najwięcej spotkań odbyło się z francuską minister rolnictwa Annie Genevard: 22 listopada 2024 r., 25 lutego 2025 r., 16 czerwca 2025 r. oraz 25 czerwca 2025 r. Wspólnie opowiadamy się przede wszystkim za uwzględnieniem w ramach umowy UE-Mercosur klauzuli ochronnej dostosowanej do specyfiki sektora rolnego oraz uważamy, że należy zagwarantować większe dostosowanie standardów produkcji obowiązujących w krajach Mercosur do unijnych wymogów produkcji rolnej, w tym związanych ze zrównoważonym rozwojem.

Umowa ta była również wielokrotnie omawiana przez kierownictwo Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz przez b. ministra ds. europejskich z ich odpowiednikami. Przykładem tej współpracy jest m.in. opublikowany w dniu 7 lipca br. – na stronie francuskiego MSZ¹ - wspólny komunikat ministrów ds. europejskich Polski i Francji wzywający m.in. do zastosowania w umowie z Mercosur specjalnych środków ochronnych gwarantujących skuteczną ochronę unijnego rynku rolnego.

Administracja polska, przy każdej nadarzającej się okazji, informuje o stanowisku Polski w sprawie umowy UE-Mercosur przedstawiciele pozostały państw członkowskich UE i przekonuje ich do poparcia podejścia Polski do tej umowy. Przedstawiciele MRiT oraz MRiRW szczegółowo poinformowali o zgłaszanych przez Polskę zastrzeżeniach również przedstawiciele Danii, która sprawuje prezydencję w Radzie UE w drugiej połowie 2025 r.

Polska nie ustaje w wysiłkach związanych z przekonywaniem Państw Członkowskich do potrzeby wprowadzenia zmian do umowy, które zabezpieczą interesy polskiego i europejskiego rolnictwa.

Pytanie nr 2: „Jakie analizy przeprowadził rząd w zakresie wpływu tej umowy na konkurencyjność i rentowność poszczególnych sektorów polskiego rolnictwa (wołowina, drób, wieprzowina, miód, kukurydza, cukier)? Uprzejmie proszę o ich ujawnienie.”

Analizy dotyczące potencjalnego wpływu umowy o wolnym handlu UE-Mercosur na polski handel rolno-spożywczy na bieżąco wykonuje dla MRiRW Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowy Instytut Badawczy (IERiGŻ-PIB). Prezentacja IERiGŻ-PIB dotycząca umowy UE-Mercosur była ostatnio przedstawiona na posiedzeniu sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi 10 lipca 2025 r. (w załączeniu). Niezależnie od tego MRiRW na bieżąco analizuje sytuację na poszczególnych rynkach rolnych, w tym monitoruje przepływy handlowe.

¹ <https://www.diplomatie.gouv.fr/en/french-foreign-policy/economic-diplomacy-foreign-trade/news/2025/article/the-eu-mercosur-agreement-has-to-be-complemented-in-order-to-effectively>

W styczniu 2025 r. MRiRW przygotowało analizę nt. umowy UE-Mercosur z punktu widzenia potencjalnego wpływu i skutków dla polskiego sektora rolnego na wniosek Komitetu Wspomagającego do spraw Prezydencji RP w Radzie UE (ZWIAD). Ww. analiza była również udostępniana Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Sejmu RP przed posiedzeniem 20 maja 2025 r. Przedstawiamy poniżej wybrane wnioski z tej analizy.

W przypadku towarów wrażliwych umowa UE-Mercosur przewiduje zniesienie lub redukcję unijnych ceł w ramach kontyngentów taryfowych. Przywóz z Mercosur przekraczający wielkości kontyngentów będzie podlegał takim samym stawkom celnym, jak obecnie. Wielkości kontyngentów (przyznane w dostępie do rynku całej UE) mają wzrastać stopniowo do wielkości docelowych w okresie od kilku do dziesięciu lat. Stopień rzeczywistego wykorzystania kontyngentów będzie zależał od decyzji handlowych uczestników obrotu.

Umowa UE-Mercosur nie zmienia zasady, że przywóz z krajów trzecich, w tym z Mercosur, podlega granicznej kontroli bezpieczeństwa i aby być dopuszczony na rynek UE musi spełniać unijne wymogi. Unijne wymogi bezpieczeństwa i jakości będą dalej obowiązywać wobec całego importu z Mercosur, również tego, który będzie realizowany w ramach przyznanych preferencji taryfowych. KE zapowiada w komunikacie „Wizja dla rolnictwa i żywności” środki wzmocnienia procedur kontroli bezpieczeństwa w imporcie żywności z krajów trzecich oraz większe dostosowanie produktów importowanych do wymogów produkcji UE w obszarze pestycydów i dobrostanu zwierząt. Powinno to dotyczyć importu ze wszystkich krajów trzecich, również z Mercosur.

Przyznane państwom Mercosur kontyngenty taryfowe w dostępie do rynku UE będą sprzyjać wzrostowi importu z tego kierunku. Szczególnie w sektorach mięsa drobiowego i wołowego, polskie produkty mogą być narażone na wypieranie z rynków Europy Zachodniej i Południowej przez przywóz z Mercosur. Z uwagi na ich dotychczasowy niewielki import oraz zbliżony poziom cen tych produktów przywożonych z krajów Mercosur do cen w Polsce (a większe różnice w innych krajach UE), ryzyko ich zwiększonego przywozu do Polski jest umiarkowane. Przewidziana umową liberalizacja importu do UE tytoniu nieprzetworzonego może spowodować wzrost przywozu tego produktu również bezpośrednio do Polski.

Ryzyko zakłóceń rynkowych w pozostałych sektorach rynku rolnego na skutek przyjęcia umowy UE-Mercosur jest mniejsze. Mięso wieprzowe z krajów Mercosur nie jest dopuszczone na rynek UE z uwagi na brak uzgodnionych świadectw zdrowia i zatwierdzonych zakładów na eksport. W sektorze cukru umowa zakłada zniesienie cła na surowy cukier trzcinowy do rafinacji wewnątrz kontyngentu taryfowego już przyznanego Brazylii w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) i wykorzystywanego przez nią, a poza tym przewidziana jest stosunkowo niewysoka kwota (10 tys. ton) dla Paragwaju. Jeśli chodzi o sektor zbożowy, oferowany kontyngent na kukurydzę nie ma praktycznego znaczenia, gdyż rynek UE jest już teraz całkowicie otwarty – tj. UE stosuje zerową stawkę celną KNU w imporcie kukurydzy z kierunków niepreferencyjnych, w tym z Mercosur. Umowa nie powinna mieć też wpływu na sprowadzane już obecnie do Polski z krajów Mercosur makuchy sojowe do produkcji pasz, odpowiadające za ponad 60% przywozu z tych krajów (w 2024 r. na 3,49 mln ton importu śruty sojowej ogółem do Polski, 1,7 mln

ton pochodziło z Argentyny i 1,3 mln ton z Brazylii), ponieważ ich import już teraz jest bezcłowy. Pszenica jest wyłączona z koncesji taryfowych (z wyjątkiem ziaren do siewu).

W ocenie MRiRW klauzula ochronna przewidziana w umowie jest niewystarczająca i niedostosowana do specyfiki sektora rolnego. W obecnie proponowanym kształcie nie stanowi skutecznego, a przede wszystkim szybkiego narzędzia reagowania, gdyby import z Mercosur powodował problemy na rynku UE.

Możliwości wzrostu polskiego eksportu produktów rolno-spożywczych do krajów Mercosur po wejściu w życie umowy wydają się być ograniczone. Ze względu na uzyskane preferencje w dostępie do rynku Mercosur ewentualne korzyści mogą dotyczyć głównie polskiego eksportu produktów mleczarskich oraz produktów przetworzonych. Polska stara się też o uzyskanie dostępu do rynku brazylijskiego dla eksportu polskich jabłek.

Różnice między obowiązującymi w UE oraz w krajach Mercosur wymogami dotyczącymi zrównoważonej produkcji rolnej (dobrostan zwierząt, wymogi klimatyczne) przekładają się na różne koszty produkcji i powodują nierówne warunki konkurencji. Oferowane preferencje w dostępie do rynku UE nie są uwarunkowane spełnieniem unijnych wymogów zrównoważonej produkcji, co było jednym z naszych postulatów. Niemniej jednak umowa UE-Mercosur ma być powiązana z przestrzeganiem przez kraje Mercosur postanowień Porozumienia Paryskiego w sprawie przeciwdziałania zmianom klimatu. W przypadku jego nieprzestrzegania UE będzie miała prawo do zawieszenia części lub całości zobowiązań umowy wobec kraju Mercosur, który nie przestrzega Porozumienia. Można mieć wątpliwości, na ile ten mechanizm będzie można w praktyce zastosować.

Pytanie nr 3: „Ile procent produkcji rolnej w Polsce może zostać wyparta przez import z krajów Mercosur? Proszę o precyzyjne obliczenia jaki to będzie procent polskiej produkcji wszystkich ewentualnie sprowadzanych produktów z Mercosur w roku 2025 i 2026.”

W 2024 r. Polska wyeksportowała do krajów Mercosur produkty rolno-spożywcze o wartości ok. 70,5 mln euro (co stanowiło jedynie ok. 0,13% eksportu ogółem produktów rolno-spożywczych z Polski), natomiast sprowadziła produkty za 1 927,3 mln euro (co stanowiło ponad 5% importu ogółem do Polski produktów rolno-spożywczych). W konsekwencji ujemne saldo Polski w handlu z krajami Mercosur ukształtowało się na poziomie 1 856,8 mln euro. Znaczenie krajów Mercosur jako rynku zbytu dla produktów rolno-spożywczych jest obecnie marginalne również dla całej UE (choć większe niż dla Polski).

Polska eksportuje do krajów Mercosur głównie wyroby czekoladowe, przetwory spożywcze gdzie indziej niewymienione (koncentraty białkowe), wyroby piekarnicze oraz pieczywo cukiernicze (wafelki i gofry, herbatniki), ziemniaki mrożone, wyroby cukiernicze oraz piwo, skrobię ziemniaczaną, laktozę. W imporcie Polski z krajów Mercosur dominują natomiast makuchy sojowe, tytoń nieprzetworzony, orzeszki ziemne, sok pomarańczowy, kawa niepalona, filety rybne zamrożone, ekstrakty i esencje z kawy, cytryny, kukurydza, mango i ryż.

Wybrane wnioski z analiz dot. wpływu umowy UE-Mercosur na sektor rolny przedstawiliśmy w odpowiedzi na pytanie nr 2. Nie jest natomiast możliwe precyzyjne

wskazanie, jaka ilość polskiej produkcji rolno-spożywczej może zostać potencjalnie „wyparta” przez import z Mercosur do UE. Skala tego wpływu będzie zależeć od wielu czynników m.in. od stopnia, w jakim eksporterzy z krajów Mercosur będą w stanie spełnić normy dotyczące bezpieczeństwa żywności, które obowiązują w imporcie z krajów trzecich do UE. Problem z przeprowadzeniem takiej szczegółowej oceny wynika również m.in. z tego, że często dla produktów z danej grupy, które sąsiadują ze sobą w taryfie celnej, przewidziano odmienne ścieżki liberalizacji.

Dla przykładu przewidziane w umowie kontyngenty objęte liberalizacją ceł na przywóz drobiu wynoszące w sumie docelowo 180 tys. ton w porównaniu do całościowego polskiego eksportu mięsa drobiowego w 2024 r., który wyniósł ponad 1,8 mln ton, stanowi 10%. Procent ten prawdopodobnie będzie mniejszy biorąc pod uwagę prognozowany wzrost polskiej produkcji i eksportu oraz stopniowe zwiększanie kontyngentu do podanego pułapu, dzięki czemu rynek krajowy będzie miał czas na reakcję.

Przedstawiając powyższe MRiRW zapewnia, że będzie nadal szczegółowo monitorować sytuację na rynkach rolnych, w tym wzajemnych strumieni handlu.

Pytanie nr 4: „Czy rząd RP wystąpił o jakiegokolwiek zabezpieczenia, klauzule ochronne lub rekompensaty dla polskich rolników? Jeśli tak – jakie?”

Postulat uwzględnienia w umowie z Mercosurem skutecznej klauzuli ochronnej, dostosowanej do specyfiki sektora rolnego, był stale podnoszony przez Polskę w okresie, gdy trwały negocjacje. W 2017 r. na nasz wniosek, wspólne pisemne stanowisko w tej sprawie było przekazane na forum UE razem z Bułgarią, Francją, Grecją, Węgrami i Rumunią. Obecnie ten postulat podtrzymujemy. Podobne stanowisko prezentuje Francja.

Na wcześniejszym etapie dyskusji dot. umowy UE-Mercosur, KE sygnalizowała możliwość powołania specjalnego funduszu, który miałby rekompensować unijnym rolnikom ewentualne negatywne skutki z powodu przewidywanego wejścia umowy UE-Mercosur w życie. Popieramy tę koncepcję. Zwracamy jednocześnie uwagę, że taki fundusz powinien być w odpowiedniej wysokości oraz powinien uwzględniać również ewentualne skutki pośrednie w postaci wypierania eksportu z krajów członkowskich UE na rynki innych krajów członkowskich UE przez import z Mercosur.

Pytanie nr 5: „Czy rząd planuje kampanię informacyjną dla konsumentów o pochodzeniu produktów z importu (kraj, metoda produkcji, normy środowiskowe)?”

MRiRW nie planuje obecnie prowadzenia odrębnej kampanii informacyjnej poświęconej pochodzeniu produktów z importu – w tym wskazywaniu krajów ich pochodzenia, metod produkcji czy spełnianych norm środowiskowych. Jednocześnie podkreślamy, że obowiązujące przepisy wymagają, aby na etykietach żywności znajdowały się informacje pozwalające na identyfikację kraju pochodzenia produktu. Tym samym konsumenci mają możliwość dokonywania świadomych wyborów zakupowych, w tym rozróżniania produktów polskich od importowanych np. z krajów trzecich.

Informujemy, że MRiRW prowadzi szeroko zakrojone kampanie informacyjno-edukacyjne dotyczące m.in. unijnych systemów jakości żywności: Chroniona Nazwa Pochodzenia, Chronione Oznaczenie Geograficzne, Gwarantowana Tradycyjna Specjalność i rolnictwo

ekologiczne oraz krajowych znaków: PRODUKT POLSKI i Poznaj Dobrą Żywność. Pod jednym parasolowym hasłem „Kupuj świadomie” prowadzone są działania, które mają zwrócić uwagę na czytanie etykiety przez konsumentów, poszerzenie wiedzy i świadomości konsumenckiej, zwiększenie rozpoznawalności i budowanie silnej marki polskiej żywności, a także promocja jej wysokiej jakości i krajowego pochodzenia.

Pytanie nr 6: „Czy rząd zamierza przyjąć poselski projekt ustawy „lokalna półka” złożony przez postów Wolnych Republikanów oraz Prawa i Sprawiedliwości z druku 349 zabezpieczający nasz rynek przed zalaniem żywnością z Mercosur i Ukrainy?”

Przepisy projektu ustawy o sprzedaży detalicznej (ustawa „lokalna półka”) zobowiązują sprzedawców żywności (jednostki handlu detalicznego o powierzchni powyżej 250 m²) do sprzedaży nie mniej niż 2/3 produktów lokalnych (produkt wyprodukowany na terytorium RP) w kategorii: owoce i warzywa, mięso i produkty mięsne, mleko i produkty mleczne, pieczywo. W pierwszej kolejności sprzedawcy mieliby zaopatrywać się u wytwórców z powiatu i powiatów przyległych, w drugiej kolejności z województwa i województw do niego przyległych, w trzeciej kolejności z województw przyległych do województw przyległych.

Należy jednak zauważyć, że Polska jest wiodącym producentem żywności w UE, w tym przede wszystkim owoców, mięsa (drób, wieprzowina), przetworów mlecznych. Polska jest na 6. miejscu wśród największych eksporterów artykułów rolno-spożywczych w całej UE i na 3. miejscu spośród państw UE, które mają najwyższy, dodatni bilans handlowy. Około 40% krajowej produkcji sprzedanej sektora żywnościowego eksportowane jest za granicę, a 3/4 trafia na rynek UE. Wpływy uzyskane ze sprzedaży towarów żywnościowych na rynku UE w 2024 r. osiągnęły 39,5 mld EUR. Największe przychody z eksportu do UE w 2024 r. uzyskano ze sprzedaży do Niemiec (13,6 mld EUR), Francji (3,3 mld EUR), Niderlandów (3 mld EUR), Włoch (2,6 mld EUR) i Czech (2,6 mld EUR).

Dzięki dostępowi do wspólnego rynku UE, nastąpił dynamiczny rozwój polskiego sektora rolno-spożywczego prowadzący do wzrostu produkcji rolnej i wygenerowania znaczących nadwyżek produkcyjnych (zapewniających bezpieczeństwo żywnościowe w kraju i państwach importujących polskie produkty). Jednolity rynek i integracja handlowa wewnątrz UE przyczyniły się do wzrostu zagranicznej sprzedaży polskiej żywności na rynkach pozostałych państw członkowskich.

Silny jednolity rynek dający konsumentom innych państw członkowskich dostęp do polskich produktów żywnościowych ma fundamentalne znaczenie dla stabilności i dalszego rozwoju produkcji żywności w Polsce.

Rozwiązania zawarte w projekcie ustawy „lokalna półka” należy rozpatrywać w kontekście powyższych uwarunkowań rynkowych funkcjonowania polskiego sektora żywnościowego. W szczególności należy liczyć się z tym, że wdrożenie rozwiązań ograniczających import z innych państw członkowskich stałoby się praktyką jaką wzorem Polski zastosowałyby państwa, w których sprzedawane są polskie produkty żywnościowe (m.in. w celu ochrony rodzimych producentów żywności). W takiej sytuacji polski eksport produktów rolno-spożywczych uległby znacznemu zmniejszeniu, co prowadziłoby do destabilizacji krajowego sektora spożywczego. Jak negatywne skutki może wywołać wprowadzenie ograniczeń w dostępie do rynków eksportowych polscy producenci rolni doświadczyli np.

w momencie wprowadzenia embarga przez Rosję. Pojawiły się poważne trudności w sprzedaży wyprodukowanych produktów, znaczący spadek cen, a tym samym spadek opłacalności produkcji.

Proponowane rozwiązania w zakresie ustawy „lokalna półka” mogłyby także wywołać zakłócenia w zabezpieczeniu w żywność wielu placówek detalicznych, a tym samym ograniczyłyby mieszkańcom danego regionu dostęp do pełnego asortymentu i prowadziłyby do zwiększenia różnic cen poszczególnych produktów między regionami.

Należy wskazać, że inicjatywy zmierzające do wprowadzenia obowiązku, aby markety w swojej ofercie miały dany udział krajowych produktów rolno-spożywczych – były już podejmowane przez inne państwa członkowskie, jak Czechy, Rumunia czy Słowacja i były motywowane m.in. rosnącym importem z Polski. Za każdym razem inicjatywy te były kwestionowane przez KE jako niezgodne z przepisami prawa UE, w tym swobodą przepływu towarów i swobodą przedsiębiorczości.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Tomasz Lewandowski

Podsekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

Załączniki

1. Prezentacja IERiGŻ-PIB z sejmowej KRiRW z 10.07.2025 r.

Do wiadomości

1. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów,
2. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych:

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 r., z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Finansów i Gospodarki, którego obsługę zapewnia Ministerstwo Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPiT/SkrytkaESP, adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-68477-29007-EFSHR-25. Wykonującym obowiązki administratora jest dyrektor Departamentu Handlu i Współpracy Międzynarodowej w MRiT.
2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2024 r. poz. 907), oraz w związku z § 162 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) oraz art. 193 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M. P. z 2022 r. poz. 990).
4. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interwencję poselską lub senatorską lub interpelację/zapytanie poselskie.
5. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
 - organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
 - inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Finansów i Gospodarki (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
8. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
9. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interpelację/zapytanie/interwencję.
10. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
 - prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
 - prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
 - prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
11. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Moniuszki 1A 00-014 Warszawa.